

Szerkesztő- és kiadó-hivatal: Budapest IV. hímző-utca és kalap-utca sarkán 1. szám.

EGYETÉRTÉS POLITIKAI ÉS KÖZGAZDASÁGI NAPILAP.

Hirdetések és nyiltterek felvételnek árasabály szerint a kiadó hivatalban: Budapest IV. hímző-utca és kalap-utca sarkán 1. sz.

Német választások.

Németországban is megindult a választási mozgalom az új birodalmi gyűlésre. Talán az a megjegyzést lehetne tenni, hogy a világ nagyon keveset érdeklődik a német választások iránt, mert Bismarck herceg túlhatalmas egyénisége, a közviszonyokban uralkodó akaratára nagyon leszállították a német parlamentáriszmust.

kodó irányzata, hogy Bismarck hercegnek óriási egyéniségét megtartsa hazája szolgálatának, de másrészt bizonyos, hogy a német nemzet megtartani kívánja az alkotmányos ellenőrzést, a parlamenti pártokat, az elvek uralmát a közéletben.

Bismarck hercegre nézve egyedüli vezérszemponthoz, hogy gazdasági és társadalmi tervezeteinek keresztülvitelét biztosítsa. Mint előbb céljaira válogatás nélkül használta fel a parlamenti pártokat, úgy most scrupulus nélkül szakmányol ki minden érdeket, minden jövedelést, minden elítéltelet, mely győzelmét előmozdíthatja.

A választási mozgalom már nem is politikai elvek harca, parlamenti pártok mérközése, de társadalmi osztályok marakodása, különböző keresztények féltelen versengése. A szabad kereskedelmi elvek doctinair védelmezéséért Bismarck habarzóttan elfordult a nemzeti szabadelvű pártjától, ellenben a mezőgazdasági érdekek dédelgetésével szorosabban magához fűzte a conservatív junkerek pártját, szocialista reformtervezeteivel híveket szerzett a munkások között is.

Mégis a német választásoknak lehet nagy történelmi jelentőségük azokban a következtésekben, melyeket a német nép politikai fejlődésében és szellemi állapotában előidézhetnek. Egy korszakos problema tártul föl előttünk, kiváló mozzanat ez a tizenkilencedik századnak egész alakulásában. A német nép nem csak előkelő helyet foglal el a nagy és művelt nemzetek sorában, de egészen vége már mélyen beéltetett magát a szabadság és alkotmányos önkormányzat gyakorlatába.

Budapest, július 12.

Az osztrák honvédség szervezése déli Dalmáciában minden nagyobb nehézség nélkül sikerült, de eredménye nem felelt meg a várakozásnak. A hadköteles fiatalok ellenállás nélkül vette magát alá az orvosi vizsgálatnak, azonban legnagyobb részük hadiszolgálatra alkalmatlannak találtatott.

Török panaszok a boszniai osztrák-magyar közigazgatás ellen. A Pol. Corr.-nak írják Szerajevéből: A Konstantinápolyban megjelölt "Vakit" ísmét szükségét érezte, hogy nyilvánosságra hozzon egy Boszniából származó fájdalomkiáltást. A nevezett lap oly bizossággal és a részletes adatok oly gazdagságával, mintha valódi pozitív tényekről és nem teljesen légből kapott dolgokról volna szó, egész sorát közli bizonyos állításokkal, melyeknek célja az, hogy a boszniai osztrák-magyar közigazgatás a legsötétebb színekben tüntessék fel.

A választási mozgalom már nem is politikai elvek harca, parlamenti pártok mérközése, de társadalmi osztályok marakodása, különböző keresztények féltelen versengése. A szabad kereskedelmi elvek doctinair védelmezéséért Bismarck habarzóttan elfordult a nemzeti szabadelvű pártjától, ellenben a mezőgazdasági érdekek dédelgetésével szorosabban magához fűzte a conservatív junkerek pártját, szocialista reformtervezeteivel híveket szerzett a munkások között is.

Az osztrák honvédség szervezése déli Dalmáciában minden nagyobb nehézség nélkül sikerült, de eredménye nem felelt meg a várakozásnak. A hadköteles fiatalok ellenállás nélkül vette magát alá az orvosi vizsgálatnak, azonban legnagyobb részük hadiszolgálatra alkalmatlannak találtatott. Egész Raguzából csak három, a környékről pedig mindössze 105-öt soroztak be, Grazóban egyetlenegy sem találtatott alkalmassnak. Legközelebb Kattaróban is megkerdik a sorozást.

Budapest, július 12.

Bulgáriában holnap nyílik meg a nemzetgyűlés, mely hivata van dönteni ama nagy kérdés felett, hogy Battenberg Sándor fejedelem maradjon-e Bulgáriának továbbra is, most már abszolút hatalommal, vagy a bolgár nép arra maradjon-e önmagánál, sőtletlenül föntrtartó alkormányát. Mindenki feszült figyelemmel tekint Szisztova felé s izgatottan várja a történéseket.

A szisztovai helyőrség három drusina gyalogsgóbból, két svadron lovasságból s egy ütegből áll. A katonaság a városban van elszállásolva, s holnap összpontosítva lesz. Hírlik, hogy a radikális párt rendkívüli erőfeszítéseket tett, hogy a nemzet jogaitól megmentsse azt, ami talán megmenthető, s többfelé kopogtatott, de eredmény nélkül. Ehrenroth tábornok a radikálisok köldötneinek, kik a kölcsönös megegyezés szükségét hangsúlyozták előtte, állított agt a ridég választ adta, hogy nem tudja felfogni, tulajdonképp mit akarnak a különös választás azonban ahogy sem egyeztethető össze a tábornok tervbe vett lemondásáról szóló hírek. A liberálisok a küzdelem azonban egész a döntés pillanatáig nem szándékoznak feladni, s a propeozíció elfogadása ellen teljes erejükkel agtálnak a képviselők közt. Csak Karavelov és Slavejkov volt miniszterek csüggedtek el, s tegnap Romániába utaztak. A liberális párt maga holnap a nemzetgyűlés megnyitása előtt érkezetet tart, s ha bukását valószínűnek látja, elmarad a nemzetgyűlésről, melyet törvénytelennek tart. Ez esetben a fejedelem párta igen kényelmes helyzetben lesz, s az alkotmány revizió híhetőleg egyhangulag fog elfogadottatni.

A tuniszi események napról-napra komolyabb jellegű ötenek. Franciaország egyre szálítja csapatait Algírba. Tegnap is három nagy csapat szállítóhajó vetett horgonyt a golesta kikötőben. — Sfaxba és Gabesbe nyolc hadihajó indult, melyek között hat pánzélos van. Saussier tábornok alatt, ki holnap utazik Algírba, hogy ottani parancsnokságot átvegye, 20,000 ember lesz egyesítve. A tábornokot a legörlyesebb eljárásra utasították. Conrad tengernagy utasítást kapott, hogy rögtön induljon Sfaxba, mely kemény ellenállást fejt ki, noha a bombázók összes erőit az étra mbolták. A francziának parancsot adtak, hogy ez ellenállást mielőbb megtörjék. Egy török pánzélos hajó jutott Sfax közelébe;

„Volltegeur“ nevű avizó-gőzös nyomban eléje indult s elkísérte a hungari kikötőbe, mire onnan visszavetért Szuszába. A francziák mult szombaton horgonyt akartak vetni Sfax előtt, de mivel nem voltak elegendő számmal, az arabok, kiknek igen ügyes vezetők voltak, visszaszorították őket. — A bombázás nagyon sok arabsot megölt; a francziák egyetlen embert sem vesztettek; a tuniszi csapatok a francia hajók fedélzetén örömrivalgással kísérték az arabok lövéseit s ezért visszaküldték őket Tuniszba. Azt mondják, hogy közülük néhányat, a többiek megszeppentése végett, agyonlőttek. M e h e d i á b ó l folyvást tart a kivándorlás.

Bu-A-mema július 9-én 1000 arab harezossal sikertelen támadást intézett Kreider ellen, melyet három század gyalogos védelmezett. A fölkelők 250 ember elvesztése után délkeletre vonultak. Bu-A-mema sógorát, Ali Daudot fontos megbízással a tuniszi lázadókhöz küldötték.

A tuniszi ügy folytonos surlódásokra ad alkalmat. A minap is angol alattalok eladták telkeiket a francziáknak, de Rouston, a francia minisztertervezés érvénytelennek nyilvánította az eladást, mert a nélkül ment végbe, hogy ő, mint a bej helyettese, megerősítette volna. Az angolok ebben az angol szerződési jogok megsértését látják, s a külügyi hivatalhoz fordultak orvoslásért.

A „szultángyilkosok“ peréről érkezett részletes tudósítások szerint a semmitörök az ítéletet megvitatták kilenczederékén kezdte. A Midhát ellen hozott ítélet 54 oldalra, s többieké 27-re terjedt. A szultán elrendelte, hogy a semmitörök a legnagyobb lelkiismeretességgel vizsgálja meg az összes iratokat, s csak aztán hallassa döntő szavát. A szultánnak ezt a parancsot lord Dufferin intervencziója provokálta. A szultán eleinte neheztelést hallgatta, hogy Midhát elítélése Európában megbotránkoztat keltett, de később megmondta a dolgot s belátta, hogy nem volna tanácsos kikötnie a hatalmakkal. Különbön csak az angol követ érvényesítet befolyását az ítéletet érdekében; a többiek egyelőn lépést nem tettek. Erősen tartja magát a hír, hogy a szultán számkivetésre változtatja a halálos ítéletet s Mahmud Damad és Nuri pasikat Taifba, Arabiába száműzi. Midhát pasát, kibéren fordalmi hajlamokat sejtnek, Rhodosz saigeter küldik, hol jobban szemmel tartnák. Mahmud Damad pasá hitelezői törvényes lépéseket tettek, hogy az adósok birtokait lefoglalják. De mikor követségük küldöttével a bíróság előtt megjelentek, sajnálkozva hallották, hogy a török kormány megelőzte őket s a pasának minden ingó-bíngóját zár alá helyezte. Egy szerencsétlen pári kereskedő, kinek Mahmud pasá 600 fonttal tartozik, egyetlen szemek sem talált az elítélt kizsákiában. A pasa édesanyját annyira leverte fiának balsorsa, hogy csak néhány nappal élte túl az ítélet kihirdetését. Egy török államférfi, ki nagyon közel áll a szultánhoz, egy külföldi lap képviselője előtt olyformán nyilatkozott, hogy a por Midhát pasának teljes rehabilitálásával végződhetik s az sem lehetetlen, hogy a legmagasabb állami méltósággal fogják felruházni. A szultán csak a görögaitól akar megszabadulni, hogy ezek gyermekei is elűthessék a trónkövetelés jogjától.

Az angol alsóházban Folkestone interpellációt intézett a kormányhoz, megkérdve tőle, vajjon figyelmeztette-e a kormányt azokra a föltűnt szabálytalanságokra, melyek Midhát

AZ „EGYETÉRTÉS“ TÁRCZÁJA.

A divatról.

(Az „Egyetértés“ saját levelezőjével.)

Páris, július 8. A párisi szezonnak vége szakadt. Nagyvillai hölgyeink csupán arra várnak, hogy a Grand-Prix ünnepélyessége végbenmenjen, hogy aztán elszálljanak a messzeségbe madársereg gyanánt. Páris, melytől elint az annyira szeretik, a nyári hőség beköszönteivel elvesztett minden esbáját, és sietve hagyják el, hogy aztán őszszel újabb gyönyörűséggel térjenek bele vissza. A szalonok be vannak zárva, a butorok letakarva véle huzalakkal, a függönyök, szőnyegek jól bekamatozva, borsozva el vannak téve legmentesen elzár ládáikba — mindez csak felszabaduló mulva fogja ismét megéltetni a napvilágot.

Fürdőkre, tengerpartra, falura mennek, vagy utazgatnak. A fürdőzők vagy betegek, a kúre nézve a fürdő szükséglet, vagy nagyon gazdagok, élvekedve, a kik a fürdőn akarják föltámasztani azokat a szórakozásokat, a melyeket Páris többé nem nyújthat. A nyugodalmasabb természetűek, kik a szabad levegőt és a szabad mozgást keresik, a nélkül azonban, hogyja komfortot és a szórakozásokról lemondásának, inkább a tengerpartot keresik föl, a hol kinek-kinek könnyebb a saját kénye szerint jönni-menni, a saját nyre szerint öltözködni, szóval azt tenni, a mi neki tetszik, mint akármely más helyen. Nagy tusakodás is folyik az idén a normandiai és a bretagoni partok között. Az utóbbiak festőiebbek tatan, de főleg kevésbé ismeretesek, és nincs az a hatalom, mely elhaggyassa az emberekkel Dieppet, Trouville-t, ezeket a bájos helyeket, a hova mindig visszatér az ember, ha egyszer ott járt; Párishoz való közelségük nagy mértékben szol mellettök, mert igen sok nő telepszik le a tengerparton gyermekeivel a drága kisváros egészségére érdekében, a tényleg Párisban hagyva hivatalos vagy egyéb teendői közt, ki aztán a normandiai partok

kat a fővárossal összekötő gyors közlekedési eszközökkel fogva vasnapra elrándulhat családja körébe s tele töldevel sziva be az üdítő tengeri szellőt, pihenheti ki a hét fáradsalmait.

A kastélyokban kevésbé nagyvilági és kevésbé változatos az élet, de azért itt is találnak módot népes piknikkék és mozgalmas „rally-paperek“ rendezésére. A „rally-paperek“ játék, mint a „Fourchambault család“ látogatói önkönki is emlékeztethetnek, afféle gátverseny, melyben fiatal emberek és amonok vesznek részt, s kik hegyen-völgyön keresztül tartoznak követni az első lovas által elhullatott papir-szeleket által jelzett nyomat. A hölgyek köcsiban kisérők a futtatásnak ezt a nemét, mely a fűben, a fák árnyékában fölterített reggelivel végződik — a legérágóbb étteremben, mely ebben az évadban csak képezhető.

Páris elhagyva, az utazó hölgyeknek nagy gondjuk van arra, hogy tökéletes fölserelést vegyenek magokkal mindenből, a mire szükségök lehet. A párisi nőnél senki sem tud jobban, kényelmesebben berendezkedni az utazásra, s olvasónimnek nem ajánlom eléggé az e tárgy fölött való elmélkedést; mert a mulatság ezáltal való utazás igen könnyen lehet olviselhetetlen fáradsalom és kell-meltemenség, ha előre nem tudunk magunkat fölfigyeztetni a vasutak, fogadók és az időjárás viszonyosságai, kényelmelenségei ellen.

Mindenekelőtt egy nagy, rekeszre osztott láda kell. Ennek a fnekeré, mely fal által két részre van választva, egyik részén a féléherneműt és a nehezebb tárgyakat, másikon a kalapokat helyezik el. Ezek fölök két fiók helyeződik, melyek a tolette-tárgyakat tartalmazza. Egy harmadik, sok apró rekeszre osztott fiókba az ékszereket, sezttyüket, nyakláncokat stb. rakjuk el, melyek mindig elvesszenek. A laklallónak a nagyobb tőrtogató tárgyak közt. Ezen a ládán kívül az utazó párisi nőnek van egy bőrtáska, mely a tolette-tárgyakat tartalmazza néhány leváltani való ruhával együtt, s melyet készenben hordoz, a mikor egy helyen csak rövid időre szándékozik tartózkodni. Nem feledkezni meg a párisi nő a

kis zsebbevaló patikájáról sem, mely különböző, szokásos használatú gyógyszereket tartalmaz, melyek méhsúrás, kigyómáris ellen vagy egyéb első bekötözésére valók. A dolgozó szekerénykéről és a leveles dobozról, mely papirt és leveleborítókot tartalmaz, nem is szólok, mert ez igen elemi dolog. Egy másik uti holmi, melynek a gyártása a tájékozott emberek nagy foka érte el, az uti buffet; és egy csekély tőrtogató borszák alakjával bír, a melybe egy-két vagy több személyre való teljes dejeuner-t lehet berakni. Ezek a szállítható buffet-k nélkülözhetetlenek, ha gyorsan akarunk utazni s e közben éhen nem halni. Igen hasznosak a falura való kirándulások alkalmával is, a midőn szükség lehet arra, hogy frissítőt vigyünk magunkkal.

A tengerpartra vagy falura vitt öltözékek virágos foulardok vagy satinéból készülnek, nyers csipkével, ezekhez való naperyővel és legyezővel; nincs elegans hölgy, a kinek az idén ne volna egy két vörös kreton-ruhája szines himzessel és csipkével; a tengerpartot úgy fognak kineézni, mintha pappacsak volnaak behintve. A mi a fűrdő-öltözékkel illeti, ezek kivétel nélkül egy terden alul erő pantalonból s egy hosszú, csaknem a pantalon aláig érő blouseból állanak; a lábszárak kigyórnakban csavart gyapogálsandái megerősített sandalok egészítik ki az egyszerű tolette-t. Itt is azonban, mint másutt, az elegancia módot talál arra, hogy az öltözéknek több-kevesebb kecsességét kölcsönözzen. A legszebbek egyike, a melyeket láttam, piros himzessel szegélyezett két gyapos volt; a blouse tőrtől alig pliszírozva volt, s egy szíles vörös echarpe kötötte a csipőre s oldalról volt eszorra szedve. A köpenynek, melyet a vöbe meneshez és kijűvéshez vesznek föl, az öltözéknek adósbának elegansbúnak kell lenni, mert ezt látják leginkább. Ezek a köpenyek hosszak és bővők, fehér, piros vagy kék molletonból készülnek, eleven-színű pamut-himzessel és rojtjal szegélyezve.

Hogy mátra térjek át, a legutóbbi futtálaskor észrevettém, hogy a sokszínű kelmék elvesztették kedveltségüket; viselőskök már most meglehetősen izstelen, hasack garniturnak nem használják, egyszerűen vegyítve az egyszínű kelméhez. Kedveltebbek

a stinok, glacé-surahk, játszó visszfényűvel, a melyekből igen kevesek tolettek készülnek úgy az asszonyok, mint a leányok számára. A moire, melyről már szóltam, még mindig igen használatos, derekakra, fűzőkre, melyeket fölhatva viselnek a különböző kelmiúj szoknyák fölött. A „párier“-k, kivált az elegans öltözékeken, meglehetősen terjedelműek, sőt a szoknyák alá is, hogy azokat emeljék, kibeszérről panterket tesznek. Altkalán a divat a duzzadó holmik felé látszik hajlani; így a karhoz egészen odasimuló újjak mellett csakhamar olyan újjakat fogunk látni, melyek fent bodrokra szedvők s ezáltal kissé duzzadtak. Ez az irány a divatban napról napra észrevehetőbb; de mégsem hiszem, hogy általánossá lenne, mivel csakis a szerföltött sovány és vékony nőnek válhatak előnyére.

A legutolsó estélyeken, melyek a tavaszszal voltak, tökéletesen olyan toletteket visettek, mint a télen, a leányok egyszerűsökből által tűn vón ki. Igen eikértül estély volt az osztrák-magyar követségben; a lépezház disztetését, melynek följárójá egészen el volt borítva virágokkal, elragadóan találták. A kertnek a minden egyes fan függő velezenei lámpások tündéri fényt kölcsönöztek. Még tündérböbök voltak a hölgyek öltözéket és gyámantok. B e u s t g r ö f kedvenc szonájában a számpékek egész esillagesoportja hallgatta elragadtatva a kitűnő diplomata keringőjét. A követségi háziaszony tisztelt Kuelstan grófnő vezetése, kimpás fölletében, mely remekül illett e hosszúak, kissé mélabus szemű szőke szépséghez. Rozsaszín damasztból készült hosszú uszály ruha volt rajta, mely egy halványbírú rozsaszín szoknya fölött nyílt szét, rozsaszín zománcszal himézve; a derekón egy nagy Rein-rózsából álló fűzőr húzódtott keresztül; hajában rozsaszín toltak és gyámantok. A spanyol királyné fehér túlruhában volt, fehér moiréből készült kabát-derekkal, remek smaragd-ékszerekkel. A fiatal Konneritz báróné, B e u s t g r ö f unokahúga, igen párisias volt fehér ruhájában, mely magas himzett rózsaszínűzál volt szegélyezve, a mely egészen tédig fölött s a derekon ismétlődött; hajában rózsákat viselt. Velasóné asszony, a mexikói követ neje, arany-színű esztin-ruhát viselt, mely rózsákkal, a virágok és levelek minden színárnyalatában volt kihimézve. A

mexikói követ jelenléte nem kevésbé tünt föl, mert Miksa császár halála óta most látták először az osztrák-magyar nagykövetség termeiben. Kessler grófnő elragadó volt egy lila-színű moire-ruhában, mely hatalmas organavirág fűzőrel volt szegélyezve; a szoknya eleje melyvaszini satinból, zománc-hálózatból és orgona-fürtökkel. A bájos Arellano grófnő egy keblén viselt gyámant-lilium díszíté. Leirhatnám még Duffimordné asszony, Erlanger báróné fényes öltözéket, s másokat, de sohasem érném végét, ha mind elő akar-nam sorolni a bájos hölgyeket és a ragyogó toletteket, melyek Beust gróf termeiben tündököltek.

Ugyancsak a nagykövet rokonszenves elnöklete alatt a minap M u n c á c s y ur barátjai és honfitársai az ő tiszteletére lakomát rendeztek a Hotel Continentalban, a művész leguobói alkotása alkalmánál, a melyről olvasóimnak már szóltam. Az estély alatt egy magyar művészből álló zenekar játszott folyvást nemzeti dalokat, melyek nagy tetszésben reszültek. A B e u s t g r ö f és Munkácsy valamint a többiek által mozdított pohár-összötök ismeretesek már olvasóimnak előtt. A művészházhoz tettebbe volna szerény szavaihoz, hogy Franciaországban nemcsak lelesztő talaj, hanem óriás dícséret is talált, mert ezantul elenyésző-telien lesz huro Páris világlában.

Az ívad révéről sok előkelő házasságot ünnepelepek Párisban s örömmel tapasztalom, hogy a menyasszonyi kolonyok k i r a k á s s a n a k a b s z u r d s z o k á s a m e g s z ú n t a z e d o k e n e s l a d o k b a n . M u t o z a t k a n u g y a n a z d i s z t r e k o t a k , e s z p e k e t , n a p e r n y o t , l e g y ű z ű k , b a r a d i s p e k t a k o t a k , d e t o b b i e l v a n r e j v e a s k i v a c s e s z e k e k . A m i t a z u j s z o k á s b a n l e g h e l y e s z o b a k a s i t o d o n o k b e n t a r t o k , a z , h o g y a z e l j e g y z e s t a k e s e r v e s k o k n e k e g y e s z e r t t a p o n a t j a k r o d u t , m e l y n a k i m e r ű m e l l e t t e s z u p a n a „ f i a n c e s “ (e g y e s s e k) s z ó e s z o g l e t e n a d a m u v a t r i v e l . E l a p o k n e v b a t u k k e l v a g y a r a n y o s o z m e r e k e l t k i v t k . A p a r t e k , l e v e l p a p i r o s o k , n e v j e g y e k f o n y t e s s e m a r n e m i s m a r h a t á r o k a t .

D' A v r a y grófné.

Az „Egyetértés” melléklete.

191-ik számához. Szerda, 1881. július 13.

Színház, művészet.

Sipos Antal tanítványainak ma délelőtti második matinéjéig nagy közönség hallgatta végig. Vegyes osztályok vizsgálata volt s Schuman, Seiss, Kreutzer, Thern, Mozart, Field, Mendelssohn, Ábrányi, Tapsig, Braga, Hindel, Leschetizky és Moszkovszky szerzeményei közt a műsor. Tapsban nem volt mély elhőkölés az alsóbb zongorazsákhoz. Ezáltal némely szereplők s Baumgarten nővérek közül is szerepeltek s Baumgarten Károly Handöl-féle E-dúr változatoktól megemlékezett. Az énekmatinék megemlékezést emlegettek. Az énekmatinék megemlékezést emlegettek. Az énekmatinék megemlékezést emlegettek.

— Utazás a föld körül 80 nap alatt című nagy látványosság foglalkoztatta jelenleg a népszínház személyzetét. E nagy kiállítás darab, mely eddig a hasonló műfajok közt a leg-

Prielle Kornélia jubileuma Máramaros-Szigeten.

Magirtam mult levelében a kirándulókat, lakomákat, ünnepélyeket, melyeket városunk közönsége, hírneves földijének: Prielle Kornélia asszonynak tiszteletére rendezett... Most magáról a jubileumi ünnepéről, mely e hó 9-én ment vége, kívánom e lap olvasóit értesíteni.

A nemzet nagy férfiai, nagy művésznői, nemcsak egy vidéket, hanem az egész hazát érdéklék. Az ünnepély, melyet Máramaros-Sziget közönsége az előlegesen felhívott közönséggel nagyvonalúan rendezett, nemcsak a városban, mint szülőföldjén... az egész országban visszhangra talált. Levelek, sürögnyög, tele a legjobban kíváncsiakkal, halomszámra hevernek asztalaik, minden jó barátja, ismerőse hóg egy-egy virágot, egy-egy jókívánságot megemlékezősül. Kornéliának méltán jó esik e figyelem, mert láthatja, hogy a száradó évek semmit el nem vettek, de növelték érdekeit, növelték a tiszteletet személye iránt.

Összesen negyvenháromezer volt az alkalommal szülővárosában. Először a „47-ik cikkekben” (Kőra szerepében), másodsor „Angyal és démon”-ban, harmadsor „Alonz ur”-ban, negyedsor a szigetii műkedvelőkkel a „Női harez”-ban. Minden előadásra szorongásig megtelt a színház, a helyközönség egész virágterít volt fellegyerkezve hogy meglátna a legnehezebb asszony s legjobb színműző érdemeinek.

Az itteni közönség virágait szaporította az épen körülbelül idősöt. Kemény Gábor miniszter ur is, ki pompás brokátot küldött Kornéliának a következő levél kíséretében: „Kedves Nagyasszony! Harmadik éve gyönyörködöm ragyogó művészetében. Itt az ideje, hogy ezt be is valljam.” Gróf Teleki Sándor ezredes táviratban fejezte ki legjobb kívánatát.

A jubileumi előadás estjén már hét órákor nagy csoportokban gyülekezett a közönség; a nézőtér minden zugja megtelt. A színház zöld galyakkal s bárony szőnyegekkel volt díszítve. A párhelyek közönsége bármely nagy városba beültelt volna; a földszint padjait is, sőt a zenekar helyét, valóságos párhelyközönség foglalta el. A „Női harez”-ot megelőzőleg folyt le a jubileumi ünnepély. Fényelőz órák fordultak a függöny és Szóllóssy László ur díszbe öltözve szállta el Szóllóssy Sándor tehetséges földi kollégáknak, máramarosi megyei aljegyzőnek, az alkalomra írt hangulatjeljes ódáját „Prielle Kornélia ir.” A következő utolsó verszakat:

„Te réges-régen élszálál körülünk, De régi fészektől mégis visszaszálál, Bérce, völgy fölszárva az örömlél. Megosztasz velünk hitet, bizalmat. Szítt jó nekem, mert a hős is ha messze Ellyerme már a hirt, nevet, babért: Igaz örömlél akkor van élelve, Ha — miként Te — honába visszatérl!

Törvényeségi csarnok.

A hadügyminiszter sajtópörel.
Ma tárgyalták a budai Fortuna-épületben azon sajtópörök egyikét, melyeket az ügyesség a közös hadügyminiszter megbízásából a kolozsvári ortvamasdalkalmából indított.

A tárgyalást vezető sajtóbírósg tagjai: Kriszt János elnök, Dr. Laszy József és Zsigmondovics bírák, jegyző Kredencs.

A kir. ügyesség, mint közvádó dr. Székely Ferenc főügyési helyettes képvisel, vádolt védőként dr. Polonyi Géza ügyvéd, országgyűlési képviselő jelent meg.

A kisorsolt esküdtek közül közvádó: Abaffy Alajos, Bleyer Ede, Törs Kálmán, Matolay Elek, Takács Lajos, Zubek Bertalan, Székely Antal s Pártos Béla esküdteket vetette vissza. Vádolt által visszatért: Mandello Hugo, Hermann Károly, dr. Piusch Frigyes, dr. Dolinger Gyula, dr. Henrich Béla, Lenk Sándor, Zboray Béla és Herz János.

Az esküdtek meghiteltetése után vádolt az általános kérdésekre hallgatott ki. Lichtenegger Viktor 21 éves római kath. kolozsvári szül. tanárjelölt.

Felolvasták a vádlótól s az inkriminált közlemény, mely utóbbira nézve vádolt a törvény előtti felelősséget elváltja.

A kir. főügyesség által beadott vádlevél következőleg hangzik:

Tekintetes esküdtszéki sajtóbírósg! A Verhovay Gyula által szerkesztett és kiadott Függetlenség című politikai és társadalmi napilap 1880. évi nov. 16-án kiadott 318-ik számában „A kardbővös orgyilkosok” fejrítván s néveláírás nélküli közleményben az osztr. magyar csász. és kir. közös hadsereg tisztikárára vonatkozólag a többek között a következő kifejezések használatának: „Mondatuk ugyanis, hogy

1. Ausztriának a mi véres verejtékünkön hízalt zsoldosai már nemcsak pénzünkkel rendelkeznek, nemcsak neozsétőségüket gunyolják, nemcsak szent leányunkat, a zászlót tiporják sárba, hanem még életünk nyíves miattuk biztonságban.” És hogy

2. Kétséget sem szenved, hogy midőn Rüstov és Diensl az orgyilkosságok elkövetői nem egyedül saját fejként után eszedek, hanem az a közös hadseregbeli tisztikar nagy részének tudtával s akaratából történt.”

Miután a kifejezések közül az 1. alatti olyan, mely a csász. és kir. osztrák-magyar közös hadseregnek a tisztikarát mint a törvény által elismert testületet becsületben gyalázza meg, a 2-ik pont alatti kifejezés pedig olyan állítást foglal magában, mely a való volna a cs. és kir. közös hadseregnek közmeztetnének tenné ki; miután tehát az előbbi a btk. 261. §-ának sulya alá eső becsület-sértés, az utóbbi ugyanazon btk. 258. §-ának sulya alá eső rágalmazás vétségét foglalja magában; és miután az 1880. évi decz. 29-én elterjesztett pánaszjelentésben folytán elrendelt vizsgálat során a kérdésem közlemény idézett kifejezései szerzőjének Lichtenegger Viktor kolozsvári lakos, tanárjelölt vallotta magát a szókert a törvényes felelősséget el is vállalta, mindezekből fogva a miön az e tárgy vizsgálati iratoktól és pedig lényeges részben eredetiben, egyébként a mennyiben az eredetiek a jelen alkalomból Verhovay Gyula ellen is beadott vádelelvélemhez csatolják, hiteles másolatokban ide csatolom, a btk. 270. §-ból folyó kötelelősségekhez képest, de a cs. és kir. közös hadseregnek az idézett törvény értelmében kiállított felhatalmazása alapján is ezenal vádelelvélem Lichtenegger Viktor kolozsvári lakos tanárjelölt, mint a kérdésem „Kardbővös orgyilkosok” című közle-

Az elrablott örökös.

Regény az angol eredeti után Frankenstein Herminától.
HATODIK FEJEZET.
Polly Sergeant és az ő titka.

Mr. Sergeant sietett a konyhába (fűzet rakni, Polly pedig az est-ből készítéséhez fogott.)

— Jó volna talán, eddig atyám, ha ruhát váltanál, mondá Polly kis színetet után.

— Nem, gyermekem — legfeljebb a kabátot. Nem vagyok oly nagyon átázva és egy pár perc múlva már semmi nyom sem lesz a nedves-ségnek.

— Ugy hát folytathatjuk beszélgetésünket, jó atyám?

— Nagyon szívesen, viszonzá a halásé, egész kényelemmel helyezve magát egy nagy karos székbe. Tudod gyermekem, hogy akár elől is szívesen elhaltalak.

— Te pedig tudod, hogy legyének tizkaim előtti, s nem is akarom, hogy legyének, viszunk Polly, kinek bájos arcán lángoló pír ömlött el. Mr. Grahamól a festőrl, beszélte az imént.

— A festőrl, mondod? No ha nálánál kü-lönb festő nincs a világban, akkor csakugyan az! Ha én a halaknál nem tudnék jobban elbánni, mint ő az esetjelét, ugy már régen ében kellett volna vezetnem mesterségem mellett!

— Igazad van, atyám; nincsen oka művészetével ülségosan büszkékedni, mondá Polly. De hiszen ő voltaképpen nem is festő! Én az az egész időn át tudtam, Graham ur bizalmába részesített.

— Ugy? Ő bizalmában részesített? És te nem részesített engem a te bizalmában?

— Csak bizonyos ideig nem, drága jó atyám! És Polly ur szavakra állóval az öreg halászi s bosszu ósz szaklást csigázta. — Csak egy időre zártak ki bizalmából, hiszen jól tudod! Csak be akartam előbb várni, hogy mi véle fellérik ismeretségnél — azaz, hogy voltaképpen nem is merem remélni, hogy valamivel fejlődjen. Mr. Graham tulajdonképpen nem is Mr. Graham, ez nem az ő igazi neve.

— Nem az ő valódi neve? Ismételt az öreg halász, kinek vöndöri mely egodalmat fejtettek ki. Ő én jó istenem! És mikor fedeztet fel ezt a titkot?

— Egyáltalában nem fedeztet fel, már a mult nyáron tudtam, mert Mr. Graham bevont engem bizalmába, a mint már imént említettem nekem.

— De hát kisedés az és mi esedő? Mondj el nekem mindent, a mi reá vonatkozik. Meg kell vallanom, hogy a dolog nagyon nyugtalanít.

— Ő egy vánhajónak parancsnoka, tehát államszolglaltban áll, a neve pedig Molebury Hubert.

— Molebury! E nevet sohasem hallottam! Miéle családból való?

— A Devon towers lord Cheslyn a feje a családnak. Te is bizonyára hallottad már hírlót lord és lady Cheslynnek. Most három éve egy pár hetet Jersey töltek.

— Igen, már emlékezem; ő lordsga akkor

Irányában eme előkölök rokonai és kiváló állásai.

irányában eme előkölök rokonai és kiváló állásai. Mídon elhagyta a szigetet, megkért, hogy írjék meg nekem, én pedig megengedtem neki, miután te sem tagadtad meg beleegyezésedet. Azóta sok levelet váltottunk egymással és abban, a melyet ma vettem tőle, azt közli velem, hogy kevés óra múlva itt lesz és hogy valami nagyon fontos közölni valója van. Egy szóval, atyám, mindent megmondott, a mit csak mondhatott, a nélkül, hogy közvetlen házassági ajánlatot tett volna nekem.

— És azért ragyogsz annyira a boldogságtól, gyermekem?

— Igen, atyám. Nem titkolhatom magamnak tovább Molebury kapitány levélváltásának széjét. Neki az a szándoka, hogy feleségül akar engem kérni. El kell neki természetesen mondanom, hogy mily módon kerültem hozzá — s sőt a titkot árnyék vonult végig Polly arcán — s atól tartok... de hiszed-e, atyám, hogy Hubert képes volna, rólam azért rosszabbul vélekedni? tevő, önmagát féltésként, hozzá.

— Ha megteszi, úgy soha sem volt arra érdemes, hogy érzelmét viszonozza, viszonzá Sergeant, kinek arca e gondolatra komorrá vált.

— Te, époly jó vagy mint ő, még ha a bíróságnál legelősebb kérést származnak is! Ha a legelősebbek helyet kímáld nekem a világban, meg azt is ismétlően töltenél be!

— Kedves atyám, te nagyon is jól vélekedel rólam! O vajha születésem tükre megszűnés titok lenni!

— Az öreg halász intett neki, hogy ne terelje a beszédet erre a kinos tárgyra.

— Légy nyugodt, gyermekem, mondá kis vártatva. Alvezd a jót, a mit nekünk az ég nyújt s ne bántódnék azért, a min változtattal nem áll hatalmunkban; meglehet, volt ott, a hol te a világgosszok sejt, csak komor és sötét árnyak leselkednek.

— Jól tudom, atyám, hogy reményeim hiuk. De olyan nagyon szomorú rám néve az a tudat, hogy egyrészt oly fáru, mint Molebury kapitány, kinek mindene vagyok — ezt írja ugyanis utolsó levelében — feleségül megkér, másrészt pedig, hogy kénytelen vagyok neki megmondani, hogy te önké idején, atód kisizobón egy kosárban léltél!

— A hova isten helyezett, vagy legalább mások által helyezett, kedves gyermekem, monda az öreg halász, könyözve szemekmel kitéve a lánya, s a hol én találalak. De ha Molebury kapitány igaz és derék férfiú, — a min egy pillanzt sem kételkedem — ugy hált fog adni istennek, mint én, hogy mily tiszta, elragadó és nemes lényt ajánlekedózt nekünk!

— És ha megvetésel fordulna is el tőlem, meg mindig megmaradok te, a legjobb és legkegyesebb atya, mondá Polly halkán, az öreg halász ismét szeretetteljesen meglöve. Talán jobb lett volna, ha mindig arra a nagy árnyékra gondolok, mely rajtam nyugszik. Volt, oly idő, midőn új gondolátok töltötek el, oly idő, midőn azon voltam, hogy minden gondolatom, mely Molebury kapitányról volt, kitépök szívemből és életemből. De ő oly jó és oly barátságos volt iránymban, oly sokat látszólag fölém tartani, hogy szeretnem kellett őt, egész lelkeimmel, minden gondolatommal!

NUMA ROUMESTAN.

REGÉNY. *)
Irtá: ALPHONSE DAUDET.
Fordította: FÁJ I. BÉLA.
TIZENNYOLCADIK FEJEZET. 48
Új napja.
(Folytatás.)

Simára borotvált, ünnepélyes képpel, „nagy százzal” szeriasztásos bókóllalval vetettek magokat nemes állásba legkorosabbjúl körül, ki siri hangon

*) Utánnyomás tilos. Más nyelvakra való fordítás egybeben felvilágosítottat Th. Michaelis ut. Paris, Rue de Valenciennes 45. 47.

Utoljona arányos	Arány
20	30
30	40
40	50
50	60
60	70
70	80
80	90
90	100
100	110
110	120
120	130
130	140
140	150
150	160
160	170
170	180
180	190
190	200
200	210
210	220
220	230
230	240
240	250
250	260
260	270
270	280
280	290
290	300
300	310
310	320
320	330
330	340
340	350
350	360
360	370
370	380
380	390
390	400
400	410
410	420
420	430
430	440
440	450
450	460
460	470
470	480
480	490
490	500
500	510
510	520
520	530
530	540
540	550
550	560
560	570
570	580
580	590
590	600
600	610
610	620
620	630
630	640
640	650
650	660
660	670
670	680
680	690
690	700
700	710
710	720
720	730
730	740
740	750
750	760
760	770
770	780
780	790
790	800
800	810
810	820
820	830
830	840
840	850
850	860
860	870
870	880
880	890
890	900
900	910
910	920
920	930
930	940
940	950
950	960
960	970
970	980
980	990
990	1000

